

A'

TSASZARI és KIRALYI FELSÉG' ENGEDELMÉVEL.

Költ *Bétsben*, Kis - Asszony - Havának
3-dik napján.

Örülnek az okos Magzatok, midőn
útazó kedves jó Szüléiknek, hol, és hogy'
létekről örvendetes tudósításokat olvashat-
nak. — Utban vagynak a' Magyar Király,
és Királyné, *Ferentz és Mária Therésia* ő
Felségek, kikben minémű jóságú édes Attyát
és Anyját tisztelje a' Magyar Nemzet:
azért nem szükség hosszasan belzélleni, mert
ezt eléggé tapasztalta már *Magyar Ország*.
Ezeknek apolगतó szárnyaik alatt, külső és
belső békességet, 's ennek áldott gyümölteit:
a' tudományoknak, mezei gazdaskodásnak,
mesterségeknek, és kereskedésnek, kebelében
való virágzását méltán reménylheti a' két
Magyar Haza. Lehetetlen tehát, hogy a'

M

ki

ki *Magyarnak* meri magát nevezni, különös örömmel ne olvassa, jó Királyunk' és Királynénk' vig útazásoknak históriáját. — Említettük vala már előbbeni Levelünkben, hogy a' Tsászári Koronázásnak ditsősséges módra lett végbe-menetele után, szerentséssen érkeztek ö Felségek *Frankfurtból*, a' Német Országai Első Papi Fejedelem' — a' *Moguntziai* Ersek' — lakó Városába Júliusnak 19-dikén. Itt való mulatások ö Felségeknek, melly paraditsomi lett legyen, tsak e' következőkből is meg lehet itélni:

Az említett nap' estvéjén, pompásan ki vólt világosítva az egész *Moguntzia* Városa. Estvéli tiz óra tájban, minekutánna t. i. felkelt vólna a' Vatsora: kotsikra ültek ö Ts. Kir.; *Prussziai*, 's a' több Felségek, és mintegy két százig való kotsiktól kísértetvén, meg-járták a' Városnak minden részeit. Éjfél után egyg órakor értek vissza szállásaikra: t. i. a' Ts. Kir. Felségek, a' Vál. Hertzeg' palotájába; a' *Prussziai* Király pedig az úgy neveztetett *Favorito* nevű mulató helyébe a' Vál. Hertzegnek. — Júliusnak 20-dikán, délelőtti 11-dfél órakor látogatására, ment Tsászár ö Felsége, a' *Moguntziai*, és *Kolóniai* Választó Hertzegekkel, 's *Károly*, és *Jósef* Fő Hertzegekkel egygyütt, a' *Prussziai* Királynak, a' hol sok másunnan való Hertzegek, Grófok, és feles számú Nemesek is jelentek-meg. — Mind egygyütt ebédeltek a' Felségek, a' Választó Hertzeg' palotájában. Ebéd után, ismét vissza tért a' *Prussziai* Király a' maga szállására. — Estvére, igen fényes Bál vólt az Udvarnál.

Tsá.

Tsászárné ő Felsége kezdte a' tántzot, a' Prussziai Korona-Örökösével. — Kilentz óra tájban, meg-jelent az Akadémiai tanuló Ifjúság, fáklyákkal, 's török musikával a' Vál. H. gi Palotában, hogy tiszteletet tegyen a' Német Birodalom' Fejének, *II. Ferentz* Tsászárnak. Három fekete ruhás Törvénytánulók, vittek bársony párnán, borostyán koszorú alatt egy Versezetet, melly a' Tsászár' tiszteletére készítettett. Ennek bé-ajánlását, musika szóval egyesítettett *Éllyen* kiáltás követte, melly meg-lévén, vissza tért szép renddel az Ifjúság. — Júl. 21 dikén, nevededett a' Fels. Vendégek' száma, Angliai Kir. Hertzeg *Augustussal*. Az egész nap, mulattságos társalkodásokban telt-el. Este, 300-an vatsoráltak, 3 asztaloknál az Udvarban. 12-dfél órakor, a' Prussziai Király' szálló palotájába — a' *Favoriteba* — ment az egész Fels. és méltóságos Gyülekezet, hogy magát egy kellemetes látással gyönyörködtesse. Meg vólt t. i. a' *Favorite*-nak nem tsak az épületje, hanem az egész kertje, sőt a' környéke is világosítva. A' kert előtt, kilentz ragyogó fegyveres hajók úszkáltak a' *Rajna*-vizén, mellyek, a' tulsó partról, meg-szünés nélkül lett ágyú szózatokat, a' rajtok lévő ágyúk' dörgéseivel vizszontagoltak. — 22-diken, reggeli 5 órakor *Koblentzbe* indúlt a' Prussziai Király, a' hol vagyon t. i. a' fő kvártéllya az ő Seregének; ő Ts. Kir. Felségek is, két órával későbbben oda hagyták *Moguntzia* Városát, 's *Prága* felé intézték útjokat.

Tsászárrá lett koronáztatása' alkalmatosságával, nyúltz Tsász. Kir. titkos Tanácsosokat tett *Ferentz* Királyunk, kik között két Magyar Méltóságok is vagynak, úgy mint a' *Nápolyi* Udvarnál lévő Követje ő Felségének, Gróf *Eszterházy Ferentz*; és a' *Szombathelyi* Püspök, *Szily János*, ő Excelentziájaik.

Béts. Itt a' napokban egy útaxó *Frantziát* fogtak - el, ki az által szolgáltatott okot, az ellene való gyanakodásra, hogy kevés idő alatt 73 stiletnek (péter - késnek) készítettett tokokat. Most már a' hüvösön ül.

Az Erdélyi Kántzelláriánál vólt Referendárius M. *Dynáth* Úr' helyébe, mind ez ideig sem állított elő más Referendáriust ő Felsége; azért is M. *Redl* Udvar. Tanácsos Úr, ki akkor mene által a' Magyar Kántzelláriától, az Erdélyihez, midőn külön válának a' két Kántzelláriák egymástól; még továbbra is meg. marad Referendáriusnak az Erdélyi Kántzelláriánál. — Míg az Ország - Gyűlési tárgyakon kereltül nem ese az Erdélyi Kántzellária: addig a' Kamaráról minduntalan által járt oda referálni Mélt. *Semsey* Udvar. Tanácsos és Referendárius Úr; hanem most már, végre - hajtván az említett tárgyak: *Semsey* ő Nsága is fel óldoztatott, az Erdélyi Kántzelláriához való járásnak kötelessége alól. — Mélt. *Méhessy* Úr, az Erdélyi Kántzelláriánál ditséretessen viselt Titoknokságából, által - tétetett ő Felsége által Júliusnak 29 - dikén, valóságos Referendáriusnak, és Udvari Tanácsosnak az itt lévő Kamarára.

Magyar

Magyar Ország.

Nádor - Ispány ő Fő Hertzege, rajta van tellyes igyekezettel, hogy az úgy nevezetett *Sz. Margit'*, vagy más névvel *Nyúl-Szigetéből*, egy kies műlató helyet formálhasson. Derekkassan készülnek ugyan is benne, az ő Fő-Hertzege' költségén a' szép épületek, és kertek; mellyek által, vilíza nyeri ezen hely néminémüképpen előbbeni fényességét.

(*IV. Béla* Király' Leányának, *Margit* Hertzeg - Asszonyának palotáján kívül, az Erseknek, 's más Fő Rendeknek is voltak itten palotáik; úgy nem különben két rendbéli Leány; és három rendbéli Férjfi Szerzeteseknek, úgymint: *Premonstratensiseknek*, *Dominikánusoknak*, és *Franciskánusoknak* Klastromjaik.)

A' Kir. Helytartó Tanátshoz, sok tolvajságok eránt ment panasz, a' Tiszántúl való részről: erre nézve, meg-újította közelébb azon rendelését minden Vármegyékhez, hogy a' járóktól 's kelőktől szorgalmazatosan előkéressék, minden Városoknál, 's Helységek-nél, Bizonyság - levéljeket (passzussokat), mellyből ki-tessen, kik, és mitsoda járatbéli emberek legyenek?

Szent Jánosról, (*Posony Vármegyének Morva Országgal* határos széléről) Júliusnak 29-dik napján.

„Melly veszedelmes légyen, a' sebesen menő szekérből, vagy kotsiból való kiugrás: sok intő példái voltak már ezen szomorú igazságnak. Szaporította azoknak száamát közelébb, ezen Mező-Város' Földes Urá-

Urának, *Torontál* Vármegye' vólt Fő Ispánnának, 's a' meg-hóltt Gróf *Battyáni* Tárnokmester' Fiának, Gróf *Battyáni János* ō Nagyságának esete. Történt t. i., hogy a' napokban bé-fogat ezen Méltóság, a' kotsijába két szilaj lovakat, mellyeket még tsak kevés időtől fogva kezdtek tanítani, 's estve felé meg-indúl az úgy nevezett *Morva*-töltésen, mellyet közel húsz nagy magas hidak osztnak-meg. A' lovak, elkapják a' kotsit a' töltésen, mellyet látván a' Gróf, ki-ugrott a' kotsiból; de igen szerentsétlenül, mert éppen a' fejére esett, 's olly ütést kapott, hogy tsak halálát lesték; úgy hergett (hörgött), mint a' ki a' halállal küszködik; turta a' tajtékot, mint a' kit a' nyavalya tör; annakutánna, orrán szájján ki-buggyant a' vér, 's nagyon kezdett folyni. Minekutánna vissza hozták a' Kástrélyba, majd két óráig beszélt félre (fantazérozott). A' fején kívül, nagyon megsebesítette a' szemeit, ortzáját, 's a' vállát is. Nem adták e' szerentsétlenséget darab ideig tudtára a' Grófnénak — született *Herberstein* Iffjú Gróf-Alszonynak — mivelhogy terhében vagyon; de néhány óra múlva, tsak ugyan nem lehetett vala már tőle el-titkolni, mellynek hallására leg-ottan el-ájúlt az érzékeny szivü, 's Férjét példássan szerető Grófné; ugyan tsak a' terhében, melly már negyedik, semmi kár nem esett. Most már jobban érzi magát a' Gróf Úr is. — Méltónak itéltem, ide fel-jegyezni ezen Gróf Urról, hogy felette nagy kedvellője a' gazdaskodásnak; mint ezt bizonyítják a' sok gulyái,

teli

teli vermei, kazal szénái 's a' t. Hogy a' szénának annál több hasznát vegye: söréket szokott szedni *Pest* táján; azokat szénán felhizlalja, 's azután jó pénzen el-adja.

Véletlen halála

történék *Posonyban*, egy 20 eisztendős szép ifjú Örmény Kereskedőnek a' múltt hónapnak 20-dikán, ki, egy rakott hajóval meneoda le *Bétsből*, a' *Leopold-Városai* (egyik külső Városnak a' neve) Vásárról. A' több Kereskedők bé-mentek éjtszakára a' Vendégfogadóba, 's ötet is hívták-bé magokkal; de ő azt mondotta, hogy jobb' szeret a' hajóban hálni, mivel *frissebb* ott a' levegőség. Tíz órakor le-feküdt a' hajó-orrába, tizeneggy órakor — talán a' mint fordult volna — ki-esett a' Dunába; és ámbár jó úszó lett legyen is (a' mint mondják a' több Kereskedők): még se mentheté meg életét. — Kétség kívül, mivel mindjárt a' hajók alá tsapta a' viz. — Egy Ember közel feküdt volt hozzája. Ez, hallván a' zuhanást, felkelt leg-ottan, 's hát tsak a' hültt helyét találja a' Legénynek; tekint le a' Dunába, de ott se láthatta. Mindjárt lármát üt, 's kereséséhez fognak a' Legénynek; de semmi módon reá nem találhattak. Harmad nap múlva vetette-ki a' Duna, a' midőn tisztesseggessen el-temettetett. — Született ezen szerentsétlen Ifjú *Erdélyben*, *Számostújváron*, a' hol lakik most is az édes Attya — *Mesko* nevezetű. — Maga az Ifjú, *Beregh Várme*gyében, *Tisza-Ujlakon* tartott volt bóltot. Sok jeles, külső és belső tulajdonságokkal birt. Örményül, magyarul, németül, oroszul, oláhul 's a' t. jól beszélt. *Tas.*

Tasnádról, Júliusnak 15-dikén.

„Tudja azt a' mi Nemes Vármegyénk (*Közép - Szolnok*), hogy az Ország' Fő-Kormányozójának, és az annak Képét viselő Székeknek is kötelességek, nevelni inkább a' Polgári Társaság' Tagjainak számát, mint sem fogyasztani; de tudja azt is, hogy ha valameily Tagok, orvosolhatatlan pestiseivé kezdenek válni a' Polgári Társaságnak: maga a' Köz-jó kívánja ezeknek ki-irtatásokat; valaminthogy az Orvosok is, el-vágják a' fene-ette tagot, ne hogy kárt tegyen az a' még ép részeiben is a' testnek. — Két illy gyógyíthatatlan vásottságú tagokat mettzének ki, a' Fő Törvényszék' orvosló kezei, ezen Vármegye' testéből a' múltt hónapban, úgymint: *Felső-Szopri Szakotsán Pétert*; és *Zátnoki Tóth Mihályt*. Az első, meg-verte az édes Annyát; káromolta a' Szenteket; a' Karátson-napját; a' Keresztet; és halált. Úton álló tolvajság, marha-lopás, és más gonofságok is rész sizerént reá bizonyosodtak; rész sizerént maga is ki vallotta azokat. Mind ezekért, Június' 20-dikán akasztó-fára ítéltetett; mellyre, 22-diken fel is függesztetett. — A' másik, két ökör, és egy kantzáló lopással vádoltatott. A' két ökröt maga ki vallotta. Reá is tehát halálos szententzia mondatott Jún. 26 dikán; 's 28 dikon a' *Szakotsán Péter*' függő társává leve. — Júliusnak 28 dikán, valami *Tóth László* nevezetű *Péri* Legényke' ügye került-fel. Ez, sizer felett való káromkodást vitt véghez; de minthogy még, úgy szólván, tsak Gyermekek, és így, fenyíték járúlván hozzá,

le-

lehet reménység jobbúlásához: e' végett, nem folytatott-meg életétől; hanem tsak ugyan mind magának, mind másoknak is, azon ifzonyú vétektől — a' káromkodástól — való el-rettentésekre, a' *Tusnádi* piatzon seprűzé-meg a' Hóhér, Jún. 30 dikán; 30 pár kereszt-tsapásokkal bélyegezvén-meg a' mezítelen hátát.

A' fenn - említett *Szakotsán Péternek*, következő Sír-tzimet (Epitáfiumot) irt egy valaki Oláh nyelven:

Tet ró aj foszt in Viáczá,
Akumá tye czinye Aczá.
Intru Csérul si Pemintu,
Koporso ul téo ij Vintú.

Magyarra fordítva:

Gonoszúl folytattad egész életedet,
Azért egy szál spárga szakasztja végedet.
Fenn a' levegőben ese temetésed,
Az Ég, és Föld között vagyon már függésed.

Szala Vármegyében fekvő *Keszthely* nevezetű szép Mező-Városnál, olly Hév-vizet (bányát, vagy meleg ferdőt) találtak, mellynek hasznát sokan tapasztalták már, az Orvosok' javaslásából.

Frantzia Hadi Történeteket minden órán többeket, 's nagyobbakat irhatunk; mert minekutánna már mind a' *Tsász.* 's *Királyi*, mind a' *Prussziai Seregek* elérkeztek a' *Rajna*-mellyékre: sokáig bizony nem maradnak nézőleg, hanem minél előbb dologhoz fognak látni; mint ezt, más hiteles tudósítások között, az itt következő magános *Levél* is bizonyítja, melly, a' *Palatinátusi Választó Hertzezségnek*, *Svetzingen* nevezetű helységéből útasíttatott *Bétsbe*, a' közelébb múltt

múltt Július hónapnak 22-dikén. A' Levél foglalatja ez:

„A' melly fegyveres Népéről ő Tsász. 's Királyi Felségének azt irták vala az Urak, hogy *Elő-Ausztriába* küldetik, a' *Frantziák* ellen: már annak egy része, a' *Palatinátust* Választó-Hertzezségben, *Svetzingen* táján táborozik; Augústusnak 8-dikáig pedig mind által fog ide költözni. Majd akkor, még inkább fognak álmélkodni táborunkon ezen Föld' Lakosai. Mert már most is annyi Nép jár az egész környékből látásunkra, hogy sokszor több a' Nézők'-száma, mint a' Katonáké. Nyóltz, 's kilentz mérttföldről is el-jönek az Emberek, 's nem győznek bé-telni szemlélésünkkel. Azt mondják, hogy soha se láttak még ők életekben annyi fegyveres Népet egy rakáson, 's nem hitték volna, hogy olly teméntelen Katonája legyen a' Tsászárnak. Úgy halljuk, hogy nyóltz nap múlva által száll egy része Seregünknek a' *Rajna (Rhenus)* vizén, a' *Frantziák* Földjökre. Tsak azt várják, hogy ezen Armádiának Fő Vezére, *H. Hohenlohe* vissza jöjjön *Maintzból*, a' hová ment volt, hogy ott Tsászárral ő Felségével beszéllhessen. — Júliusnak 18-dikán, nagy Bálunk volt a' táborban. Sok idegenek is voltak benne. Egy nagy térség bé-kerítettett, eggy ölnyi magasságú fenyő fákkal; a' föld' színe bé-defzkáztatott; a' kerítés' teteje, körös körül meg-rakatott lámpásokkal; 's e' volt a' tántzó palota.“

Eddig van a' Svetzingeni Levél.

A'

A' *Belgyiomban* lévő Seregünknek egy része, *Frantzia* Földön táboroz már, Jul. 17-dikétől fogva. Itt rólla a' Bizonyosság-Levél:

Monsból, Jul. 17-dik napján.

„Mai nap, reggeli 4 órakor indúla ki, az itt fekvő Táborból, F. M. L. *Alvintzi* vezérlése alatt, tiz ezer ember, az ellenség földjére. Ezen sereggel mentek: *Boros*, *Haponcourt*, *Jordis*, és Gr. *Sztáray* Generálisok. Következendő rendet tartottak a' menésben: leg elől mentek: *Le Loup* Vadászai közzül egy *Kompánia*; és 50 *Degelman* Ulánusai. Ezeket követte az előmenő Sereg (*Avantgarde*) melly állott: 1 Svadron *Wurmser* Hufzárjaiból; 2 Svad. *Degelman* Uhlánusaiból; 2 Komp. *Le Loup* Vadásszaiból; 3 Komp. *Dandini* Vadásszaiból; 1 Gránátéros Bat. ból, mellyet *Rousseau* Ur vezérlett: 's egy *D'Alton* Reg.béli Bat. ból. — A' Sereg derekát (*Colonne*) formáltak: két Svad. *Blankenstein* (vólt Hadik) Hufzárjai; 6 Svadron *La Tour* Dragonysai; egy Magyar gránát. Bat., mellyet *Mortzin* Ur vezérlett; 1 Bat. a' *Matthesen* Reg.jéből; egy a' *Kinszky* Ferentzéből, egy a' *Murray*éből, 's egy a' *Sztáray*éből. — Béfejezte ezeket, az úgy nevezett *Arriere-garde*, vagy hátúl menő Sereg, melly 50 *Blankenstein* Hufzárokból állott.

Ezen Sereg, *Bavay* Városa, és *Honnevü* falu között szállott táborba *Mons* Városához 3 óránnyira. *D'Alton* Bat. ja bément *Bavay* Városába: a' 6 Komp. Vadászok pedig *Maubeuge* Várán innen fekvő *Glesville*,

ville, *Malplaquet*, és *Longueville* helységeket foglalták el (Maubeuge Vára más fél mértföldnyire esik Bavayhoz) — A' mint értjük, *Valenciennes* Váránál, melly Bavayhoz, annyira esik mint Mons, az az három mértföldnyire, 25 ezer Frantzia fekszik magának *La Fayette*nek vezérlése alatt (ki most az északi Armadiának Kormányozója) Maubeuge Váránál 5000; Mauldesnél pedig 3000. Ha ezen nevezett helyekről, megtalálnák támadni Alvintzy F. M. L. Urat a' Frantziák, azon esetre segítségére megy a' Monsi táborból Wenkheim Generális, 4 gránátéros Bat. okkal és 4 Svád. lovassággal. — Éppen most indulnak két Magyar gran. Bat. ok Alvintzy F. M. L. után, hogy Seregének jobb szárnyát, melly Bavaynál végződik, meg erősítsék. Ezen két gran. Bat. okat vezérlik, *Barthodeczky*, és *Löwen Urak*. “

Mit várhat ezek szerint Frantzia Ország, a' maga szerentsétlen fejére?

Romlást, és veszedelmet. Mert ha hajdani virágjában, 's épségében támadta volna is meg őtet olly hatalmas erő, mint a' millyen most fel-kelt ellene: úgy is nagyon meg kellett volna neki vetni a' *prejárt*, hogy ellent-állhasson; — hát most, midőn — *multum mutatus ab illo* — egészen más, mint volt hajdan; a' midőn nints kormányzó Feje; nints pénze; mind oda hagyták kevés héjján a' valamire való Tilztek; a' kik még meg-maradtak, azokat is üldözik a' *Jakobinusok* — ezek a' hatalmas zavarói *Frantzia Orzágnak* — kik között, 's a'

Ki-

Király, és a' Konstitúció - Baráti között
 nőttön nő a' gyűlölség; kik annyival inkább
 törnek a' Királyra, mivel tudják, hogy elle-
 nek dolgozik, a' két első Fő Vezérekkel,
Lukner, és *Lafajettel* együtt — és így egy
 szóval, a' midőn el-aléltt létére, külső és
 belső had rongállya ezt a' hajdani Paradi-
 tsomát Európának. — Nem az ugyan a'
 tzéllyok koránt is, a' *Frantzia Ország* ellen
 fegyvert fogott Hatalmasságoknak, hogy
 pusztítsák azt; hanem inkább, hogy a'
 végső pusztulástól meg-mentsék, és a' *Jako-
 binusok* járma alól ki-segítsék; de olly
 dühös Emberek azok a' Jakobinusok, hogy
 nem gondolnak ők semmit a' Haza' való-
 ságos bódogságával; nem vizsgálják: ki-
 köthet é *Frantzia Ország*, maga meg-rontása
 nélkül, annyi erővel, avagy nem? hanem
 mennek a' magok' zabolatlan indulataik
 után, 's hajtják annak követésére, minden
 ki-gondolható úton és módokon az efze-
 velzett Népet is. Ez is bódogtan, nem
 tudván a' maga javát, rohan a' vak Vezérek
 után; kész, tűznek viznek neki menni: mert
 a' tsalárd hitegetések szerént, arany hegye-
 ket ígér magának; azonban majd tsak akkor
 veszi egyfzer észre, midőn az arany hegyek-
 nek képzelése közben, olly mélységbe bukott
 's buktatta magával együtt a' józanabb
 részét is a' Nemzetnek, mellyből való ki-
 hatolásra, sok idő, sok szenvedés, és sok
 békességes türes kívántatik. — Azt akarjuk
 mondani, hogy a' *Jakobinusok* mind addig
 fogják, vagy leg-alább akaják hadakoz-
 tatni *Frantzia Országot*, a' Tsáiz. 's Királyi,
 a'

a' *Prussziai*, a' ki - költözött *Frantzia*, 's a' *Német Birodalmi Seregekkel*: míg ki nem fogyasztja az magát mindenéből.

*Frantzia Ország*nak déli részében, *Saillant*, és *Couway* Urak, a' *Frantzia Király*' Ötseinek kezekre akartak dolgozni, az az: belső hadat indítani. Három száz ezer livrát kaptak vólt már a' Fr. Hertzegektől, olly izenet mellett, hogy egyik a' Hertzegek közzül, *Spanyol Országba* fog utazni, 's onnan hadi erőt vísz bé *Fran. Országba*, a' *Saillant*, és *Couway* által el - kezdendő szándéknak előmozdítására. — De nem sülhetett - el ez a' dolog. Mert el - foglalta ugyan *Saillant*, *Banne Várát*; de értekekre esvén ez, a' környékbéli Nemzeti Gárdistáknak, öszve sereglettek, hogy *Saillantot* bé - rekezzék a' megnevezett Várba. *Saillant*, meg akart szelelni két száz Emberével; de szerentsétlenül: mert a' Nemzeti Gárdisták el - állották az útját, 's rész szerént le - öldösték, rész szerént elszéleltették az Embereit. Maga *Saillant* egy istállóba szaladt ötöd magával, 's papi ruhába öltözött, hogy reá ne esmerjenek. Egy öreg N. Gárdista még is megismerte. Ezt, az Isten' nevében is kérte *Saillant*, hogy ki ne adja. Halgatásának jutalmául, neki ajánlotta a' nálla lévő 50 luidórokat, a' Sz. Lajos' Keresztjével együtt. De nem vólt halzna kérésének. Ki - nyilatkoztatta t. i. a' vén Gárdista: 's mindjárt ott helyben meg - öletett, a' vele vólt öt Embereivel együtt.

Lengyel Hadi Történet.

Említettük vala K árkusunkban, hogy
H.

H. *Ponyatovszky József* Seregét meg-támadták az Oroszok, midőn *Dubienko* felé vonna volna az vissza magát. A' meg-támadás, Júl. 7-dikén esett *Wlodziimirzánál*. A' Lengyelek közzül, 200-an hüllottanak-el. A' holtak között találtatott *Pakos* gyalog Oberflernek — eggy igen derék Vitéznek — teste is, kit valamelly mérges Kozák, a' feje tetején kezdve, egészen ketté vágott. — Fogságba is sok Lengyelek estek. — Az Oroszok' verzetése, 172 Emberből állott. — Az el-nyertt Lengyel Kasszában, 24000 arany találtatott. *Svéd Ország.*

A' Király - ölésért fel-négyeltetett *Ankerström*' testvérje, Lovas - Kapitány *Ankerström*, engedelmet nyert az Igazgató-Hertzeztől, hogy *Lövenström* nevezettel válthassa-fel előbbeni nevét, úgymint a' melly, nemtelen, és betstelen névvé vált az által, hogy a' Király' gyilkosa, azon név alatt végeztetett-ki a' világból. — Az öfzve-esküdt Társai is néhai *Ankerström*nek mind halálra ítéltettek; hanem meg-engedtetett nékiek, hogy menthessék magokat, sőt, minekutánna a' mentségek nem állhatta volna ki a' Törvényték' próbáját: még arra is engedelmet nyertek, hogy könyöröghessenek, életek' meg-tartásáért a' Királynak. Könyörögtek is: mert tsak kedves az Embernek az élete; és a' mint írják *Stokholmból*, a' lett esdekléseknek a' fogamatja, hogy nem ölettettek-meg; hanem ki egy, ki más tömlőtzebe vitetett kozzulök, 's ott tartatnak addig, míg már maga nem fog az uralkodáshoz az Iffjú Korona-Örököse,

a'

a' kinek szájából fogják akkor meg-hallani szententziájokat. — A' *Neuvidi Ujság* szava szerént, rá izent az *Orsz* Tsáizárné, a' *Svéd* Udvarra, hogy ha ki nem állítja a' *Frantziák* ellen azon 16 ezer embereket, kiket a' meg-hólt Király ígért: ő (a' Tsáizárné) fel-bontja a' *Svéd* Udvarral való frigyét. — De erről, semmit sem említenek a' *Stokholmi* Levelek; hanem írnak olyat, melyből könnyen ki lehet hozni, hogy *Svéd Ország* nem mozdúl *Frantzia Ország* ellen; t. i. hogy a' melly Seregek, gyakorlás, és mustra végett a' *Ladugárdi* mezőre gyűjtettek-öszve, mind vissza küldettek onnan Jún. 23-dikén előbbeni kvártélyaikra — a' hajós Sereg is, melly 25-diktől fogva 30-kig különbkülönbféle gyakorlásokat tett *Drottingholmnál*, ismét vissza tért *Stokholm* Városához. — Ide mutat az is, hogy néhai Fr. Generális *Bouille*, kit, Fiaától együtt *Svéd* szolgálatba vett vólt fel a' szerentsélen *III. Guztáv*, most mind ketten el-botsáttattak.

Svéd Orzággal újra bekességet kötött az *Algiri Dej*, a' múltt Májusnak 26 dikán. Igen örülnek ennek, a' *Svéd* Kereskedők.

A' *Portugalliai* Királynéről, azt írják újra Júniusnak 19-dikén *Lisbonából*, hogy bizony még akkor is csak kétséges vólt szegénynek az állapotja; mert ha egy ideig úgy mutatja magát, mintha már ép, és tsendes elmével vólna: nem sok idő múlva megént mást lehet körülötte észre venni. — *Bár korona fedje is az ember főt: még is változások alá van az vettelve!*